

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

RC ZAGREB, Ulica grada Vukovara br. 70, 10000 Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud: Trgovački sud u Zagrebu

Poslovni broj spisa: 18 St. 1329/2022

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

MILOJKOVIĆ RADOLJUB

OIB _____ / _____

Adresa / sjedište

s. Plužina, 18360 Svrlijig, Republika Srbija

adresa za dostavu pismena i odvjetnika vjerovnika: Gordana Rakočević, Takovska 2a, 18000 Niš, Republika Srbija.

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv:

DIV GRUPA d.o.o. za usluge

OIB: 33890755814

Adresa / sjedište:

Samobor, Bobovica 10A

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Privrednog Apelacionog suda u Beogradu 1Pž 6214/2018 od 04. 12. 2019. godine

Iznos dospjele tražbine 23.289,70 (kn)

Glavnica 12.462,15 (kn)

Kamate 10.827,55 (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos 23.289,70 (kn)

Naziv ovršne isprave

Presuda Privrednog Apelacionog suda u Beogradu 1Pž 6214/2018 od 04. 12. 2019. godine

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo _____ Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Napomena: Iznos tražbine je utvrđen odlukama nadležnih organa Republike Srbije u srpskim dinarima (rsd). U ovoj prijavi su tražbine obračunate s obzirom na odnos između hrvatske kune (kn) i srpskog dinara (rsd) na dan podnošenja prijave.

Molimo da korespondenciju obavljate preko ureda odvjetnika: Gordana Rakočević, Takovska 2a, 18000 Niš, Republika Srbija.

Odvjetnik će dostaviti punomoć za vjerovnika u najskorijem roku.

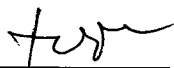
Ističemo da punomoć nije dostavljen zbog kratkog vremenskog roka za prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku.

Mjesto i datum

Niš, 26. 05. 2022. g.

Potpis vjerovnika

za vjerovnika odvjetnik Gordana Rakočević

АДВОКАТ
Гордана А. Ракочевић
НИШ - ТАКОВСКА 2а
Тел. 018/254-333, моб. 064/184 189

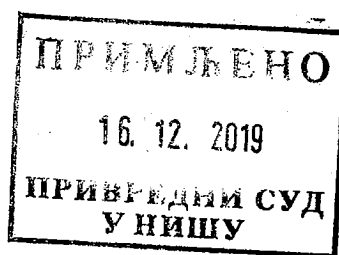
Prilog:

1. Presuda Privrednog Apelacionog suda u Beogradu 1Pž 6214/2018 od 04. 12. 2019. godine.
2. **Odvjetnik će dostaviti punomoć za vjerovnika u najskorijem roku. Ističemo da punomoć nije dostavljen zbog kratkog vremenskog roka za prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku.**

Za svu dodatnu dokumentaciju se možete obratiti uredu odvjetnika vjerovnika: Gordana Rakočević, Takovska 2a, 18000 Niš, Republika Srbija, advrakocevic@gmail.com, +381 18 254 333, + 381 60 167 64 16, + 381 60 167 64 66.

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
1 Пж 6214/18
04.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Невена Вукашиновића, председника већа, судије Иванке Спаховић и судије Бранке Жерајић, чланова већа, у правној ствари тужилаца: 1. Сретена Ђорђевића из Сврљига, 2. Радослава Јанковића из Сврљига, 3. Ивице Симића из Сврљига, 4. Видоја Младеновића из Сврљига, 5. Србислава Михајловића из Сврљига, 6. Драгише Миленковића из Сврљига, 7. Добринке Матејић из Сврљига, 8. Јабукe Стевановић из Сврљига, 9. Слободана Петковића из Сврљига, 10. Милија Николића из Сврљига, 11. Живорада Лазаревића из Сврљига, 12. Славише Филиповића из Сврљига, 13. Миломирке Алексић из Сврљига, 14. Владице Богојевић из Сврљига, 15. Саше Милосављевића из Сврљига, 16. Зорана Ивковића из Сврљига, 17. Дејана Тошића из Сврљига, 18. Радољуба Милојковића из Сврљига, 19. Винка Радојића из Сврљига, 20. Слободанке Миливојевић из Сврљига, 21. Наташе Антић из Сврљига, 22. Сањице Динић из Горњег Комрена, 23. Јовице Петровића из Сврљига, 24. Миркице Костић из Сврљига, 25. Љубинке Јевтић из Сврљига и 26. Ивице Радојковић из Сврљига, које по пуномоћју заступа адвокат Петар Ракочевећ из Ниша, против туженог, „Див група“ д.о.о. за услуге, Самобор, Република Хрватска, кога по пуномоћју заступа адвокат Милена Митић из Београда, ради принудног откупа акција са правом гласа, вредност спора 4.283.912,40 динара, одлучујући по жалби тужилаца и туженог на пресуду Привредног суда у Нишу 3 П 105/2018 од 14.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Нишу 3 П 105/2018 од 14.09.2018. године, у ставу I изреке.

II ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Привредног суда у Нишу 3 П 105/2018 од 14.09.2018. године у ставу II изреке, и **РЕШАВА:**

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени „Див“ д.о.о. Творница вијака из Самобора, да тужиоцима накнадни трошкове парничног поступка у износу од 2.725.490,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности, у року од 8 дана од дана достављања писменог отправка пресуде.

Образложење

Првостепеном пресудом Привредног суда у Нишу 3 П 105/2018 од 14.09.2018. године у ставу I изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца те је обавезан тужени да од тужилаца откупи акције са правом гласа ISIN бр. RSMSVRE33371, издаваоца

Привредно друштво „Мин див“ Сврљиг а.д. Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг, ул. Душана Тривунца бр. 31, по цени од 722,17 динара за сваку акцију са правом гласа, и то да откупи од:

1. Сретена Ђорђевића из Сврљига 279 акција;
2. Радослава Јанковића из Сврљига 269 акција;
3. Ивице Симића из Сврљига 87 акција;
4. Видоја Младеновића из Сврљига 202 акције;
5. Србислава Михајловића из Сврљига 241 акцију;
6. Драгише Миленковића из Сврљига 269 акција;
7. Добринке Матејић из Сврљига 298 акција;
8. Јабукe Стевановић из Сврљига 308 акција;
9. Слободана Петковића из Сврљига 154 акције;
10. Милије Николић из Сврљига 241 акцију;
11. Живорада Лазаревића из Сврљига 231 акцију;
12. Славише Филиповића из Сврљига 231 акцију;
13. Миломирке Алексић из Сврљига 106 акција;
14. Владице Богојевића из Сврљига 298 акција;
15. Саше Милосављевића из Сврљига 260 акција;
16. Зорана Ивковића из Сврљига 231 акцију;
17. Дејана Тошића из Сврљига 298 акција;
18. Радољуба Милојковића из Сврљига 269 акција;
19. Винка Радојића из Сврљига 260 акција;
20. Слободанке Миливојевић из Сврљига 202 акције;
21. Наташе Антић из Сврљига 231 акцију;
22. Сањице Динић из Горњег Комрена и Јовице Петровића из Сврљига 48 акција;
23. Миркице Костић из Сврљига 250 акција;
24. Љубинке Јевтић из Сврљига 250 акција и
25. Ивице Радојковића из Сврљига 390 акција.

Ставом II изреке обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова поступка исплати 1.032.624,00 динара.

Против наведене пресуде, тужени је благовремено изјавио жалбу и то против става I изреке из свих законом прописаних разлога. У образложењу жалбе је наведено да не постоји обавеза туженог да откупи акције тужилаца нити је дошло до започињања поступка преузимања акција. Такође је указао да одредба члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава не може да се примени јер одредба наведеног члана закона који каже да ће се поступак преузимања који је у току на дан ступања на снагу овог закона окончати по одредбама овог закона, ако у њему понуђач још није добио решење комисије о одобрењу и објављивању понуде за преузимање је на снази од дана доношења Закона о преузимању акционарских друштава („Сл. гласник РС“ број 46/2006) који је ступио на снагу 10.06.2006. године и односи се на примену овог закона у односу на претходно важећи закон који је регулисао област финансијског тржишта и хартија од вредности. Напред наведено значи да се на конкретну правну ситуацију имају применити одредбе Закона о преузимању акционарских друштава („Сл. гласник РС“ број 46/2006) а никако одредбе закона са изменама од 01.02.2012. године. Такође указује да не постоји основ потраживања тужилаца ни према одредбама члана 448. Закона о привредним друштвима који је важио у моменту стицања спорних акција, тј. на дан 31.12.2009. године имајући у виду чињеницу да је тужени дана 31.12.2009. године стекао 2,77% акција које са претходно стеченим акцијама чине 86,46% укупног броја акција, па тужени није имао обавезу да купује акције преосталих акционара на њихов захтев. Тужени је акције стекао у

поступку приватизације од Републике Србије, закључењем Уговора о продаји капитала методом јавне аукције закљученог између Агенције за приватизацију и туженог дана 03.08.2006. године, те у конкретном случају ни не може се применити Закон о преузимању акционарских друштава. Предложио је да другостепени суд преиначи пресуду на тај начин што ће одбити тужбени захтев као неоснован, те обавезати тужиоца да накнади трошкове поступка или да Привредни апелациони суд усвоји жалбу, укине пресуду и врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Тужиоци су против наведене пресуде благовремено изјавили жалбу и то против дела одлуке о трошковима поступка, истичући да висина трошкова која је досуђена није правилно обрачуната према Адвокатској тарифи с обзиром да је вредност предмета спора 4.283.912,40 динара на који износ је и обрачуната такса, па се висина трошкова обрачунава у односу на висину вредности спора, а не у односу на висину тужбеног захтева за сваког тужиоца посебно, како то погрешно закључује првостепени суд. Предложио је да Привредни апелациони суд преиначи одлуку о трошковима и досуди трошкове по жалбеном поступку са Законском затезном каматом.

Испитујући правилност и законитост побијане одлуке у смислу члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да жалба туженог није основана, а тужиоца делимично основана.

У поступку доношења првостепене пресуде нису учињене битне повреде поступка из члана 374. става 2. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Предмет тужбеног захтева тужилаца је обавезивање туженог на откуп акција са правом гласа ISIN бр. RSMSVRE33371, издаваоца Привредно друштво „Мин див“ Сврљиг Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг по цени од 722,17 динара за сваку акцију са правом гласа.

Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда до закључења главне расправе произилази да је тужени као купац дана 03.08.2006. године закључио са Агенцијом за приватизацију Републике Србије Уговор о продаји капитала методом јавне аукције број 1-1282/06-350-12/01, по ком основу је стекао 77,50% капитала субјекта приватизације ДП „Мин“ Сврљиг и постао већински власник овог привредног друштва. Тужени извршавајући обавезу инвестирања у субјект приватизације је извршио докапитализацију те на тај начин поседовао 83,69% акција субјекта приватизације. Тужени је након тога по основу докапитализације дана 31.12.2009. године стекао додатних 26.266 акција емитента, односно 2,70% од укупног броја емитованих акција, те да је тог дана заједно са акцијама које већ поседује стекао укупно 86,46% акција са правом гласа издаваоца „Мин див“ а.д. Сврљиг. Тужиоци су евидентирани као акционари привредног друштва „Мин див“ а.д. Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг на основу решења о наслеђивању које су доставили уз тужбу те и на основу евиденције чланова удружења „Мали акционари Мин див“ Сврљиг а.д. Сврљиг од 02.11.2010. године првостепени суд је утврдио да су тужиоци активно легитимисани за подношење тужбе као акционари циљног друштва, односно власници акција са правом гласа, те да поседују означени број акција у тужби и одговара евидентираним акцијама и носиоцима права на акције у јединственој евиденцији акционара циљног друштва.

Даље је утврђено да је тужени започео преузимање циљног друштва дана 31.12.2009. године те да је тада настала његова обавеза за објављивање понуде за преузимање на основу члана 6. става 1. тада важећег Закона о преузимању акционарских друштава. Након тога је одмах обавестио комисију и циљно друштво и објавио понуду за преузимање акција издаваоца „Мин див“ Сврљиг Фабрика вијака и делова за шинска возила, под условима и на начин одређен Законом о преузимању

акционарских друштава („Сл. гласник РС“ број 46/2006 од 03.06.2006. године). У обавештењу је даље наведено да је „Див“ био дужан да у року од једног дана од настанка обавезе објави обавештење о намери преузимања и достави комисији захтев за одобрење понуде за преузимање, што није учинио. С тим у вези комисија је на седници дана 29.04.2010. године утврдила да тужени није поступио према решењу комисије од 10.05.2010. године и није поднео захтев за објављивање понуде за преузимање акција што значи да у таквој ситуацији, акционари циљног друштва, међу којима су и тужиоци, имају права на основу одредбе члана 416 става 1. Закона о преузимању акционарских друштава, да путем месно надлежног суда захтевају откуп акција. Ово из разлога што Закон о преузимању акционарских друштава („Сл. гласник РС“ број 99/2011) у прелазним и завршним одредбама у члану 50. регулише започето преузимање и прописује да поступак преузимања који је у току на дан ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) окончаће се по одредбама овог закона, ако у њему понуђач још није добио решење комисије о одобрењу објављивања понуде за преузимање. На дан подношења тужбе 18.02.2015. године, тужени није поступио по налогу комисије, није поднео захтев комисији за одобрење објављивања понуде за преузимање, нити је добио решење комисије о одобрењу објављивања понуде за преузимање. Из наведеног разлога првостепени суд правилно закључује да се у конкретном случају на започето преузимање примењују одредбе члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава, а што даље значи да су тужиоци стекли право на основу одредби члана 3. става 1. тачка 1. и 2. члана 6. става 1. и члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава.

Неосновани су жалбени наводи туженог којим се указује да не постоји обавеза туженог да откупи акције тужилаца, нити да је дошло до започињања поступка преузимања акција с обзиром да члан 50. Закона о преузимању акционарских друштава прописује да ће се поступак преузимања који је у току на дан ступања на снагу овог закона окончати по одредбама овог закона, ако у њему понуђач још није добио решење комисије о одобрењу објављивања понуде за преузимање. Закон о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава којим је измена и унета одредба члана 416 на којој првостепени суд заснива своју одлуку, у члану 27. прописује да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењује се по истеку 30 дана од дана ступања на снагу, а то је 01.02.2012. године, што значи да ни једна одредба Закона о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава нема ретроактивно дејство, нису основани. У конкретном случају ради се о праву мањинских акционара на откуп акција према условима понуде, које остварују у поступку преузимања акционарских друштава по Закону о преузимању акционарских друштава, па се на ово право акционара, ретроактивно примењују одредбе члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава. С обзиром да је у конкретном случају започето преузимање, правилно је првостепени суд закључио да су тужиоци стекли право на откуп акција по основу цитираних одредби Закона о преузимању акционарских друштава. Сходно томе правилан је и закључак првостепеног суда да је у ситуацији када је тужени стекао 86,46% акција од укупног броја акција на дан 31.12.2009. године био у обавези да објави понуду за преузимање акција и да о томе обавести Комисију за хартије од вредности, циљно друштво и организациони облик организованог тржишта на коме се тргује акцијама, а што није учинио. Одредбом члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава („Сл. гласник Републике Србије“ број 99/2011) је предвиђено да ако понуђач не објави понуду за преузимање под условима и на начин прописан овим законом, сваки акционар циљног друштва може путем суда захтевати откуп акција са правом гласа под условима под којим је морала бити објављена понуда за

преузимање. За подношење тужбе за откуп акција из члана 416 закон није прописао рок, па ово право припада тужиоцима који докажу да су акционари туженог.

Жалбени наводи туженог којим се оспорава висина вредности акција нису основани. Пресудом Врховног касационог суда Прев 2П 253/2016 од 23.02.2017. године усвојена је посебна ревизија изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1717/15 од 15.06.2016. године преиначена је пресуда Привредног апелационог суда, те је одбијена као неоснована жалба туженог а потврђена пресуда Привредног суда у Нишу П 106/2014 од 12.05.2015. године, којом је обавезан тужени да откупи од тужиоца у тој парници акције са правом гласа ISIN бр. RSMSVRE33371, издаваоца привредног друштва „Мин див“ Сврљиг Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг, по цени од 722,17 динара, стога су без утицаја жалбени наводи у погледу висине цене по којој треба извршити откуп будући да је цена утврђена на износ од 722,17 динара.

Међутим, делимично су основани наводи у жалби да је првостепени суд погрешно применио материјално право када је обрачунавао трошкове тужилаца од стране заступања адвоката више тужилаца, тј. примене тарифног броја 17 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Наиме, првостепени суд је определио износ такси према вредности спора коју је имао у време подношења тужбе и то кумулацијом свих захтева свих тужилаца на износ од 4.283.912,40 динара, а не применом одредби члана 22. става 2. Закона о судским таксама. Пуномоћник тужилаца основано у жалби наводи да је првостепени суд погрешно обрачунао трошкове поступка без увећања, уз образложење да пуномоћнику тужиоца припада само право на максималну награду прописану тарифом, односно максималним износом за састав поднеска, заступање и састав жалбе. Међутим, одредбом тарифног броја 17 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да када адвокат заступа више странака, награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за по 50% за другу и сваку наредну странку. У овом случају, увећан износ накнаде се обрачунава у односу на сваку процесну радњу понаособ, тако што се награда за заступање једне странке увећава процентом који одговара броју странака које адвокат заступа и у тренутку када се процесна радња предузима. Из тих разлога, другостепени суд налази да пуномоћну тужилаца који је заступао 26 странака припада: на име састава тужбе (22.500,00 динара) износ од 303.750,00 динара, на име састава четири образложених поднесака укупан износ од 1.215.000,00 динара (23.07.2015., 19.08.2015., 29.12.2015., као и поднесак од 23.08.2018. године), на име заступања на три одржана рочишта укупан износ од 972.000,00 динара, 30.000,00 динара на име накнаде вештаку за извешај о процени вредности акција са правом гласа од 01.09.2014. године, 28.800,00 динара на име накнаде Београдској берзи за достављање извештаја о индикативној, тј. обрачунској вредности акција, на име судских такси укупан износ од 175.940,00 динара и то на име таксе на тужбу у износу од 70.220,00 динара, на име таксе на одлуку у износу од 70.220,00 динара, на име таксе на одговор на жалбу износ од 35.500,00 динара, као и износ од 176.400,00 динара на име састава жалбе, све то уз примену увећања за 50% за сваку следећу странку имајући у виду сваку процесну радњу, те укупан износ који тужени треба да исплати тужиоцима је 2.901.890,00 динара. На досуђени износ тужиоцима припада и законска затезна камата почев од дана извршности пресуде. Наиме, примена тарифног броја 17 према коме када адвокат заступа више странака награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за 50% за другу и сваку наредну странку. Увећан износ награде се обрачунава у односу на сваку процесну радњу понаособ, тако што се награда за заступање једне странке увећава процентом који одговара броју странака које адвокат заступа у тренутку када се процесна радња предузима у конкретном случају 26

странака. Одлука о трошковима је преиначена и досуђен је пуномоћнику тужиоца укупан износ од 2.901.890,00 динара, као у изреци решења.

Из изнетих разлога на основу члана 390. и 394. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд је донео одлуку као у изреци.

ИС/ОПГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

Невен Вукашиновић с.р.

Тачност отправка оверава

A predstečaj 18 St. 1329/2022

PTT 12105 NIŠ 112g
RR289101167RS 6942 26.05.22 19h 660.00

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU DOKUMENTACIJE
ZAGREB 3

01-06-2022

P O N I P
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA:
UR. BROJ:

FPNA

VUKOVARSKA br. 70

10 000 ZAGREB

Republika Hrvatska